

بازیهای ویدیویی و اثرات خشونت آمیز

وقتی صحبت از بازیهای ویدیویی میشود، این حائز اهمیت است که بخاطر داشته باشید که تمام بازیهای ویدیویی یکسان نیستند. امروز، میلیونها بازیهای ویدیویی وجود دارند که بر اساس گروه سنی دسته بندی شده اند که سرگرم کننده و جذاب هستند و باعث جذب کودکان میگردند. همچنین بازیهای بسیاری وجود دارند که مناسب و با محتوی آموزشی طراحی شده اند. (ما میتوانیم تعدادی از بازیهای جالب را در اینجا ملاحظه کنید :

<http://www.commonsemmedia.org/blog/10-most-violent-video-games-of-2015-and-what-to-play-instead>)

• درباره بازیهایی که کودکان شما بازی میکنند بیاموزید.

اگر میبینید کودک شما مرتب با یک گیم (بازی) جدید بازی میکند، ابتدا سعی کنید درباره آن بازی بیاموزید قبل از اینکه واکنشی انجام دهید. انواع مختلفی از بازیها وجود دارد که درک محتوی و تاثیرات آن به شما کمک میکند که تصمیم بگیرید آیا مشکل اصلی محتوی آن بازی است یا تعداد دفعات بازی (مقدار بازی). در بعضی از بازیها، تنظیمات مختلفی وجود دارد که میتوان فعال یا غیر فعال کرد و بدین وسیله سطح خشونت را برای بازی کن تعیین کرد. محققان موافق هستند که بعضی از کودکان بخصوص در برابر تاثیرات خشونتهای رسانه ای آسیب پذیر هستند. خلق و خوی کودک خود را مد نظر قرار دهید و به چگونگی رفتار و واکنش او پس از بازی توجه کنید. اگر میدانید کودک شما تمایل به شناسایی شخصیتهای خشن را دارد، سعی کنید با جایگزین کردن برخی از بازیهای بدون خشونت کودک خود را سرگرم کنید.

نکات مهم برای والدینی که کودکان زیر 7 سال دارند : کودکان کم سن و سال قادر به تشخیص واقعیت از تخیلات نیستند که به موجب آن روبرو شدن با خشونتهای رسانه ای مشکل ساز میشود. هر تصمیمی که شما درباره فرزندان خود درمورد بازیهای ویدیویی میگیرید، خوبست بازیهای خشونت آمیز را از دسترس کودکان کم سن و سال دور نگاه دارید.

➤ <http://www.jamespaulgee.com>

➤ http://www.skatekidsonline.com/parents_teachers/Good_Video_Games_and_Good_Learning_Updated.pdf

• پایه برنامه ای که بر اساس آن بازی بنا شده را تجزیه و تحلیل کنید.

پروفسور James Paul Gee در مورد اینکه چگونه برخی از بازی های ویدئویی خوب شامل اصول یادگیری مانند هویت و تولید، ریسک پذیری و تفکر در سیستم می شود، به این موضوع می نگرند. با در نظر داشتن استعاره پرهیز، ممکن است بخواهید از خودتان سوال کنید که چگونه و چرا یک بازی خاص ممکن است برای کودک شما جذاب باشد: چطور آن بازی قوه تخیل کودک را بر می انگیزد؟ آیا آنها را بر روی صندلی راننده قرار میدهد؟ آیا آن بازی متناسب با سن و علاقه ساخته شده است؟ آیا کودکان می آفرینند و آزمایش میکنند؟ آیا عوامل اجتماعی نیز دخالت دارد؟ در مجموع داستان درباره چیست؟ چطور طرح (تنظیم) در این بازی دخالت دارد؟ (نیازی ندارد که گران قیمت باشد تا کودک را جذب کند!)

• از "لحظه های آموزنده" بهره مند شوید.

به کودک خود کمک کنید در مورد خشونت که در بازی های ویدیویی و یا سایر رسانه ها میبیند واکنش نشان دهد. بپرسید، " شخصیت داستان برای حل مشکل خود چه رفتارهای غیر خشونت آمیزی را میتوانست در پیش بگیرد؟" از فرصتها استفاده کنید و با فرزندان درباره تفاوت راههای مناسب برای حل اختلافات صحبت کنید. عواقب و تاثیرات بازیهای ویدیویی را از زندگی واقعی متمایز کنید با پرسش اینکه "آیا فکر میکنی این وضعیت در زندگی واقعی هم به همین شکل اتفاق می افتاد؟" پیامد های خشونت در زندگی واقعی را توضیح دهید بطوریکه کودکان شما این نکته را دریابند که عواقب رفتارهای پرخاشگرانه (خشونت آمیز) در بازیها بسیار با آنچه که در دنیای واقعی اتفاق می افتد متفاوت است.

بطور کلی، نظارت بر میزان استفاده از محتویاتی که دارای خشونتهای شدید، فساد و جنس گرایانه میباشد، عاقلانه است. دقت کنید فرزندان بعد از بازی با این قبیل بازیهای ویدیویی چه واکنشی نشان میدهد و (آیا) رفتاری که مطابق با ضوابط خانوادگی شماست از خود نشان میدهد. با متمایز کردن رابطه بازیهای ویدیویی و دنیای واقعی و اینکه (این دو) رابطه ای با هم ندارند، با اینکه خشونت مفید و با ارزش است مخالفت کنید. و بعنوان یک عادت سالم، اطمینان حاصل کنید استفاده از این بازیها نسبت به سایر فعالیتهایی که تقویت کننده اعمال مثبت و منطبق با رفتارهای قابل قبول اجتماعی است متعادل باشد.

توصیه‌هایی بر حسب سن

قوانینی در رابطه با سنین مختلف: چیزهایی که شامل تصاویر گرافیک مجازی میشود میتواند بخصوص موجب تشویش و ناراحتی کودکان کم سن گردد، در حالیکه شرایط واقعی برای کودکان بزرگتر اختلال و آشفتگی بوجود می آورد.

- **کودکان 2 الی 4 سال** اغلب شاهد خشونت در کارتونها هستند. اما آنها را از هر چیز که تهاجم جسمی را به عنوان وسیله حل و فصل مناقشات نشان می دهد، دور نگه دارید، زیرا آنها آنچه را که می بینند تقلید می کنند.
- **برای کودکان 5 الی 7 سال**، برخی از کارتن های خشن و تند، پوچ و بی محتوی و خنده دار تخیلی میتواند در کودکان این تفکر را ایجاد کند که دیدن این نوع برنامه های خشن و سرگرم کننده اشکالی ندارد. خشونتی که میتواند به مرگ یا آسیب جدی منجر گردد، همچنین میتواند ترسناک باشد، بنابراین بهتر است این دسته از عوامل را به حداقل رساند.
- **کودکان 8 الی 10 سال** میتوانند بازیهای مبارزه ای با شمشیر یا اسلحه را انجام دهند تا زمانیکه خشونتهای همراه با خونریزی نداشته باشد.
- **برای کودکان 11 الی 12 سال**، بازیهای تاریخی- جنگی، مبارزه های تخیلی و دوئل - اشکالی ندارد. اما خونریزی و خشونتهای گرافیکی (همراه یا ادغام با صحنه های جنسی) توصیه نمیشود. توجه داشته باشید که این سنین در معرض تهاجمات اجتماعی بسیار زیادی قرار دارند که شامل صحنه هایی میباشد که مثلا خنده دار و فکاهی هستند. کودکان بیشتر رفتارها را از شخصیتهای اصلی این بازیها می آموزند، بنابراین لازمه بررسی و نظارت بر نوع پیامی است که شخصیتهای اصلی آنها به بینندگان خود ابلاغ میکنند.
- **کودکان 13 الی 17 سال** میتوانند شلیک کنند، منفجر کنند، و شاهد خشونت با استفاده از تکنولوژی بالا باشند، شاهد حوادثی که منجر به نقص عضو یا مرگ، خشم و جنگهای گروهی و دسته جمعی میشود باشند. اشاره کنید به اینکه خشونت نشاندهنده آسیب رسانی است و سبب درد و رنج میشود، و مدت زمان در معرض خشونت قرار گرفتن را بویژه در بازی های ویدیویی به حداقل برسانید.
- **بیشتر بازیهای رده M برای کودکان زیر 17 سال مناسب نیست.** فلان کودک در محله ممکن است یک بازی ویدیویی کشتار- پلیس داشته باشد، ولی آن به این معنی نیست که مناسب سن او باشد. رفتار خشونت آمیز، اغلب ادغامی از تصاویر جنسی است که بر روی رشد و پیشرفت مغز اثر میگذارد. تنها بدلیل اینکه فرزند شما اجازه دارد بازیهای ویدیویی خشونت آمیز بازی کند یا فیلم های خشونت آمیز تماشا کند، آن بدین معنی نیست که برای او خوب است.